

[Kjær.]

Anlæg af Cyklestier og Gangstier ikke været afholdt saa forfærdelig mange Møder, men alligevel er det lykkedes gennem den Række Oplysninger, der er tilgaaet Udvalget, at skabe adskillig mere Klarhed over Lovforslaget, end der herskede ved dettes første Behandling. Dette gælder i første Række i Spørgsmaalet om Nødvendigheden af Gennemførelsen af en Lovgivning, der som den foreslaaede indfører det baade i Vej- og Beskæftigelseslovgivningen nye Princip, at Staten kan paalægge Kommunerne at udføre visse bestemte Arbejder paa en nærmere angiven Maade og saa lade Kommunerne selv afholde en Del af Udgifterne.

Som jeg gav Udtryk for ved første Behandling, maatte vi være af den Mening, at en saadan Lovgivning var ikke blot upaa-krævet, men ogsaa uheldig, og efter de Oplysninger, der er tilgaaet Udvalget, mener jeg, at vi har faaet vor Opfattelse bekræftet. Skal der være Mening i at give Statsmagten Bemyndigelse til at paabyde Igangsættelse af Arbejder i Almindelighed, maa det kunne paavises, at der sættes for faa Arbejder i Gang, og skal der være Mening i at paabyde Igangsættelse af visse bestemte Arter af Arbejder, f. Eks. Cyklestier, maa man kunne paavise disses særlige Nytte, bl. a. ogsaa fremfor Nyttens af andre Arbejder.

Intet af dette er imidlertid sket. Hvad det første angaar, er det fastslaaet, at der er søgt om Tilskud til Arbejder, ved hvilke den samlede Overslagssum er anslaaet til ca. 125 Mill. Kr. Amterne har søgt om Tilskud til Arbejder til et Beløb af ca. 24 Mill. Kr., for Bykommunerne er det tilsvarende Tal ca. 42 Mill. Kr., for Sognekommunerne ca. 24 Mill. Kr., og for andre — det vil vel navnlig sige Statsbanerne — er det ca. 34 Mill. Kr. Der er af Ministeren bevilget Arbejder til en Overslagssum af 53 Mill. Kr., og det Tilskud, hertil ydes fra Statens Side, er ansat til 35 Mill. Kr. Kommunernes egne Udgifter bliver da ca. 18 Mill. Kr.

Alt dette er blevet oplyst, og det er tillige meddelt, at Arbejderne ikke alene er bevilget, men de er ogsaa kommet til Udførelse. Det hedder — jeg beder om Tilladelse til enkelte korte Citater —: „i det store og hele er de bevilgede Arbejder alle sat i Gang“.

Jeg gaar ud fra det her fremførte; for saa vidt er der ikke nogen Tvivl om, at man ude omkring i Kommunerne har vist Beskæftigelsesforanstaltningerne en endogsaa meget betydelig Interesse, og at man er rede til at yde de Ofre, som denne Interesse nødvendiggør. Det er ikke Kommunerne, ikke

de lokale Myndigheder, dem, der har søgt om Tilskud til Arbejder til et Beløb af 125 Mill. Kr., der har udvist manglende Interesse for Beskæftigelsesforholdene. Nej, skal der endelig tales om en saadan manglende Interesse, maa den vel snarere søges hos de bevilgende Myndigheder, der har ladet Andragender om Arbejder til et Beløb af ca. 54 Mill. Kr. være, hvad man i en Skrivelse til Udvalget kalder „flydende“.

Der skal maaske tales om dette Forhold med den manglende Interesse for Beskæftigelsesforanstaltninger, der er jo i alt Fald talt om det fra Statsministerens Side i en Tale, han holdt paa den socialdemokratiske Partikongres i Januar Maaned. Statsministeren udtalte dér, at Forslaget om Arbejder for arbejdsløse blev stoppet i Landstinget, saa længe man havde Magt til det, alle Bestræbelser mødte Modstand, og da Venstre og Konservative havde tabt Fler-tallet i Landstinget, tog Venstres Folk i Amtsraad og Sogneraad Sabotagen i deres Tjeneste. Jeg skal være saa venlig at gaa ud fra, at Statsministeren, da han fremsatte den Udtalelse, ikke havde Kendskab til de Oplysninger, der foreligger nu, i alt Fald ikke kendte tilstrækkeligt de Forhold, hvorom han talte; men jeg vil saa ogsaa gaa ud fra, at Statsministeren nu, da han har sort paa hvidt for, hvordan Forholdene ligger, vil erkende, at hans Beskyldninger for Sabotage var urigtige, og vil tage dem tilbage.

Men hvorom alting er, der foreligger stadig en meget lang Række af Ansøgninger om Arbejders Igangsættelse, Ansøgninger, som ikke er afslaaet og ikke bevilget, og som sikkert for den væsentligste Del opfylder Betingelserne for at blive bevilget. Det vil sige, at der ikke beskæftigelsesmæssigt set opnaas det allermindste ved at vedtage det foreliggende Lovforslag, der kommer ikke en eneste Arbejder mere i Gang af den Grund.

Spørgsmaalet er saa, om der er særlige — og det vil sige færdselsmæssige — Grunde, der taler for Forslaget. Man maa vel fra Ministeriets Side mene, at det er Tilfældet, siden man har fremsat Lovforslaget, men jeg har rigtignok Indtryk af, at der her i højere Grad er Tale om en Følelse — end om en egentlig Erkendelsessag. Var det ikke Tilfældet, maatte man vel kunne sige os noget om, hvor Stierne skulde anlægges, hvor mange Kilometer der skulde anlægges, og hvordan Arbejdet i det hele taget skulde udføres. Det har man ikke kunnet, man har nøjedes med at erklære — svært samstemmigt for øvrigt — fra de forskellige Ministeriers Side, at nogen Plan var ikke udarbejdet.